

Справа № 1023/1593/12
Головуючий у I інстанції Теремецька Н.Ф.
Провадження № 22-ц/780/839/13
Доповідач у 2 інстанції Мережко М.В. Категорія 4
04.02.2013

РІШЕННЯ

Іменем України

31 січня 2013 року колегія суддів судової палати в цивільних справах Апеляційного суду Київської області у складі :

Головуючого судді: Мережко М.В.,

Суддів: Данілова О.М., Суханової Є.М.

при секретарі: Косенко Т.Г.

Розглянувши у відкритому судовому засіданні в м. Києві цивільну справу за апеляційною скаргою ОСОБА_2 на рішення Славутицького міського суду Київської області від 30 жовтня 2012 року у справі за позовом ОСОБА_3 до ОСОБА_2 про стягнення компенсації частки у майні, що є об'єктом спільного сумісного майна подружжя.

Заслухавши доповідь судді апеляційного суду, перевіrivши доводи апеляційної скарги, дослідивши матеріали справи, колегія суддів ,-

ВСТАНОВИЛА:

У серпні 2012 року позивач звернулася до Славутицького міського суду Київської області із позовом до ОСОБА_2 про стягнення компенсації частки у майні, що є об'єктом спільного сумісного майна подружжя. Свої вимоги обгрунтовувала тим, що перебувала з відповідачем у шлюбі із 15 лютого 1990 року до 12 жовтня 2011 року. Під час шлюбу ними було накопичено грошові кошти в сумі 95 244, 27 грн., які є спільною сумісною власністю подружжя і знаходилися на депозитному рахунку у відділенні № 90 банку «УкрСиббанк» із 23 липня 2010 року по 25 серпня 2011 року.

Рішенням Славутицького районного суду Київської області від 18 липня 2012 року між нею та відповідачем було поділено майно подружжя яке вони придбали під час шлюбу без врахування коштів, що перебували на депозитному рахунку, відкритого на ім'я ОСОБА_2

Позивач вважає, що дані кошти відповідач використав на свій розсуд, тому просить стягнути на її користь 47 622,14 грн в якості компенсації її частки майна у спільній сумісній власності подружжя та судові витрати по справі.

Рішенням Славутицького міського суду Київської області від 30 жовтня 2012 року позов задоволено. Стягнуто із ОСОБА_2 на користь ОСОБА_3 47 622,14 грн. на відшкодування витраченої суми депозитного вкладу, що є об'єктом спільної сумісної власності подружжя, стягнуто судові витрати в розмірі 476,22 грн.

Не погоджуючись з рішенням суду, ОСОБА_2 подав апеляційну скаргу в якій просить скасувати рішення Славутицького міського суду Київської області від 30 жовтня 2012 року та ухвалити нове рішення про відмову у задоволенні позову, з підстав порушення норм матеріального і процесуального права.

Апеляційна скарга підлягає задоволенню з таких підстав.

Відповідно до [ст. 213 ЦПК України](#) рішення суду повинно бути законним та обґрунтованим.

Законним є рішення, яким суд, виконавши всі вимоги цивільного судочинства, вирішив справу згідно із законом.

Обґрунтованим є рішення, ухвалене на основі повно і всебічно з'ясованих обставин справи, на які сторони посилаються як на підставу своїх вимог і заперечень, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні.

Відповідно до [ст. 60 ЦПК України](#) кожна сторона повинна довести ті обставини на які вона посилається, як на підставу своїх вимог і заперечень.

Відповідно до [ст. 11 ЦПК України](#) суд розглядає цивільні справи не інакше як за зверненням фізичних чи юридичних осіб, поданим відповідно до цього [Кодексу](#), в межах заявлених ними вимог і на підставі доказів сторін та інших осіб, які беруть участь у справі.

Особа, яка бере участь у справі, розпоряджається своїми правами щодо предмета спору на власний розсуд. Таке право мають також особи (за винятком тих осіб, які не мають цивільної процесуальної дієздатності), в інтересах яких заявлено вимоги.

Суд сприяє всебічному і повному з'ясуванню обставин справи: роз'яснює особам, які беруть участь у справі, їх права та обов'язки, попереджує про наслідки вчинення або невчинення процесуальних дій і сприяє здійсненню їхніх прав у випадках, встановлених цим Кодексом.

Суд першої інстанції, задовольняючи позовні вимоги виходив із того, що відповідач зняв із депозитного рахунку кошти без згоди колишньої дружини та розпорядився коштами на свій власний розсуд.

Однак такі висновки суду не відповідають обставинам справи і не ґрунтуються на вимогах закону.

Сторони перебували у зареєстрованому шлюбі із 15 лютого 1990 року. Рішенням Славутицького міського суду Київської області від 12 жовтня 2011 року шлюб розірваний. Рішенням апеляційного суду Київської області від 11 січня 2012 року виключено із описової та мотивувальної частини рішення Славутицького міського суду Київської області від 12 жовтня 2011 року посилання щодо припинення ведення сторонами сумісного господарства більше двох років (а.с. 7, справа № 2-408\11 а.с. 48-49).

Відповідно до ч. 3 [ст. 61 ЦПК України](#) обставини, встановлені судовим рішенням у цивільній, господарській або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді інших справ, у яких беруть участь ті самі особи або особа, щодо якої встановлено ці обставини.

Виходячи із змісту положень [ст. 61 ЦПК України](#), судовими рішеннями встановлено, що подружжя ОСОБА_2 перебувало у шлюбу із 15 лютого 1990 року по 11 січня 2012 року.

Як видно із матеріалів справи на депозитному рахунку ОСОБА_2 № НОМЕР_1 у відділенні № 90 АТ «УкрСиббанк», відкритому 23 липня 2010 року, знаходилися кошти в сумі 94 591,31 грн. Рахунок був закритий 25 серпня 2011 року.

Відповідно до [ст. 61 Сімейного Кодексу України](#) дані кошти є спільним сумісним майном подружжя. Крім того відкритий і закритий рахунок був під час перебування сторін у шлюбі.

За правилами ч. 1 [ст. 70 цього Кодексу](#) у разі поділу майна, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя, частки майна дружини та чоловіка є рівними, якщо інше не визначено домовленістю між ними або шлюбним договором.

Відповідно до п. 21, 30 [Постанови Пленуму Верховного Суду України № 11 від 21 грудня 2007 року «Про практику застосування судами законодавства при розгляді справ про право на шлюб, розірвання шлюбу, визнання його недійсним та поділ спільного майна подружжя»](#) при вирішенні питання щодо можливості розгляду у процесі про розірвання шлюбу вимоги про поділ спільного майна подружжя судам слід мати на увазі, що у випадках, коли такий поділ зачіпає інтереси третіх осіб (наприклад, коли майно є власністю селянського (фермерського) господарства, іншого суб'єкта підприємницької діяльності - юридичної особи, до складу співзасновників яких, крім подружжя та їхніх неповнолітніх дітей, входять і інші особи, або власністю житлово-будівельного чи іншого кооперативу, член якого ще не повністю вніс свій пайовий внесок, у зв'язку з чим не набув права власності на відповідне майно, виділене йому кооперативом у користування), суду належить обговорити питання про виділення цієї вимоги у самостійне провадження в порядку [ст. 126 ЦПК України](#).

Зазначений підхід не застосовується у випадках поділу грошових сум (вкладів), внесених у банківські (фінансові) установи за договорами банківського вкладу (депозиту) за рахунок заробітної плати, пенсії, стипендії, інших доходів подружжя, оскільки при поділі таких коштів права зазначених установ не зачіпаються. Ці вклади, незалежно від їх виду та від того, на чие ім'я з подружжя вони внесені, відповідно до [ст. 61 СК України](#) є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя.

Рівність прав кожного із подружжя на володіння, користування і розпорядження майном, що належить їм на праві спільної сумісної власності (якщо інше не встановлено домовленістю між ними) та необхідність взаємної згоди подружжя на розпорядження майном, що є об'єктом права його спільної сумісної власності, передбачено ч. 1 ст. [63](#), ч. 1 ст. [65 СК України](#).

У випадку коли при розгляді вимоги про поділ спільного сумісного майна подружжя буде встановлено, що один із них здійснив його відчуження чи використав його на свій розсуд проти волі іншого з подружжя і не в інтересах сім'ї чи не на її потреби або приховав його, таке майно або його вартість враховується при поділі.

Відповідно до ч. 1 [ст. 60 ЦПК України](#) кожна сторона повинна довести ті обставини, на які вона посилається як на підставу своїх вимог і заперечень, крім випадків, встановлених [статтею 61 цього Кодексу](#). Доказуванню підлягають обставини, які мають значення для ухвалення рішення у справі і щодо яких у сторін та інших осіб, які беруть участь у справі, виникає спір.

В розумінні цивільно-процесуального права підставу позову складають власне не норми матеріального права, а зазначення фактичних обставин, якими позивач обґрунтовує свої вимоги та докази, на підтвердження зазначених обставин.

Ні з тексту позовної заяви ОСОБА_3, ні в інших доказах, наданих позивачем не зазначено доказів на підтвердження того, що ОСОБА_2 здійснив відчуження коштів з депозитного рахунку чи використав ці кошти на свій розсуд проти волі позивача і не в інтересах сім'ї чи не на її потреби або приховав ці кошти. Посилання позивача на ту обставину, що кошти були зняті відповідачем після подачі нею 23 серпня 2011 року позовної заяви про розірвання шлюбу, а тому зняті без її згоди, не ґрунтуються на вимогах закону, оскільки відповідно до норм сімейного законодавства у разі розірвання шлюбу судом шлюб припиняється у день набрання чинності рішенням суду про розірвання шлюбу (рішення апеляційного суду Київської області набрало законної сили 11 січня 2012 року). Крім того, під час розгляду заяви ОСОБА_2 про розподіл майна подружжя у 2011 році, ОСОБА_3 визнала позовні вимоги ОСОБА_2, просила виділити йому автомобіль, їй інше рухоме майно (предмети домашнього вжитку, меблі, техніку (а.с. 41)). Належних доказів відповідно до [ст. 60 ЦПК України](#), що гроші, зняті із депозитного рахунку під час перебування сторін у шлюбі, зняті без згоди ОСОБА_3 і витрачені не на користь сім'ї, позивачем суду не надано.

Відповідно до вимог процесуального законодавства питання щодо витрати ОСОБА_2 коштів, знятих з депозитного рахунку не були предметом дослідження суду, а тому

висновок суду не ґрунтується на вимогах закону і не відповідає обставинам справи, а тому суд прийшов до помилкового висновку про задоволення позову.

Перевіряючи законність і обґрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів апеляційних скарг та вимог заявлених у суді першої інстанції, відповідно до [ст. 303 ЦПК України](#), колегія суддів вважає, що рішення підлягає скасуванню з ухваленням нового рішення про відмову у задоволенні позову.

Керуючись ст.ст. [303](#), [307](#), [309](#), [313 - 315](#), [316](#), [319 ЦПК України](#), колегія суддів,-

В И Р І Ш И Л А :

Апеляційну скаргу ОСОБА_2 -задовольнити.

Рішення Славутицького міського суду Київської області від 30 жовтня 2012 року - скасувати. Ухвалити нове рішення.

В задоволенні позову ОСОБА_3 до ОСОБА_2 про стягнення компенсації частки у майні, що є об'єктом спільного сумісного майна подружжя -відмовити.

Рішення набирає законної сили з моменту його проголошення і може бути оскаржено в касаційному порядку протягом двадцяти днів до Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ.